

egzistiranja. No, pošto smo mi ovde filozofi, a to još uvek, bar ovde na nastavi, znači oni koji razumevamo i teorijski ekspliciramo, onda nam nema druge do da pokušamo da prateći mrežu tekstova pokušamo nešto da kažemo, ili bar da pokažemo fenomen ponavljanja.

MODELI AUTENTIČNE VREMENITOSTI

Sada ćemo preći na samu analizu dela koja je Kjerkegor objavio pod svojim imenom a koja se tiču pojma ponavljanje.. U pitanju je *Osamanaest poučnih govora*, od koji su tri bila objavljena istoga dana kada i *Ponavljanje* i koja oslikavaju pozitivnu stranu Konstantinovog negativnog prikaza pojma ponavljanja. Dato Kjerkegor čini kroz prizak tri figure autentičnog vremenovanja - u pitanju su Jov, Ana i Pavle.

Iako je Hajdeger kao inspiraciju za svoju priču o tubitku kao bitku-ka-smrti našao u tekstu koji je Kjerkegor potpisao svojim imenom "Pored groba" a koji se nalazi u *Govorima povodom izmišljenih povoda*, povesnost i vremenovanje za Kjerkegora nisu razumljeni u odnosu spram smrti, već se tiču odnosa spram apsolutno drugog, i upravo ova razlika ukazuje na suštinsku nekompatibilnost Hajdegerovog ontološkog projekta iz prve faze i Kjerkegorove hrišćanske misli.

Vremenujuće ljudsko biće se kreće napred prema budućnosti suočavajući istovremeno se sa prošlošću, sa onim što je bilo. Problem povesnosti izrasta iz dva momenta vremenitosti egzistencije: iz razumevanja i „života“ - iz kretanja napred i kretanja unazad. Čim počne razumevanje istoga trenutka počinje neprestano činjenje smisla od života. Međutim, život može postati smislenim samo kad se pojavljuje u vlastitoj celini, kao dovršen, a to znači kao gotov ili mrtav - na šta mladić u *Ponavljanju* i aludira.